

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік \$4.00.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НОВА ЗРАДА ПЕТЛЮРІВЦІВ.

Українські контрреволюційні газети в Америці і в Європі пишуть, що більшовики на підставі єврейсько-польського мирного договору в Ридзі віддали або таки й запродали Полякам Полісе і частину Волині, а також оставили їм Східну Галичину, через що допустили за непростимого злочину. Кождий сак-так обізнаний за справою чоловік скаже, що таке писане се чорна брехня на радянські правительства Росії і України. А се тому, що поперше, більшовики згаданих територій з українським населенням в своїх руках не мали, отже не могли їх Полякам віддати; по друге — більшовики згодились, щоб ці території остали при Польщі не до доброї волі, а з мусу. Аде-ж кождому відомо, що проти більшовиків йшов війною цілий капіталістичний світ і вони не могли ж довести на всіх фронтах воювати, тому на одні з них змушені були заключити перемир'я. З особ-на-ж українська контрреволюційна преса повинна тямити, що власне її "національний герой" отаман Петлюра боровся проти більшовиків по-стороні Польщі, чим поміг польським панам задержати при собі Східну Галичину, Полісе і частину Волині. А преса повинна також тямити, що власне вона помагала морально Петлюрі в його наїзді з Поляками на Україну, чим також причинила ся до задержання Польщею українських земель. І то-му гавкане той преси на більшовиків за вчинені ким иншим злочини і промовчуване злочинів Петлюри та своїх власних — се крайня безличність, підлість і нахабство.

Але в той самий час, коли українські продажні газети лають за дармо більшовиків а вибілюють злочини петлюрівців, в той самий час петлюрівці допускають ся нової зради, в той самий час вони знова продають польській шляхті Східну Галичину і инші українські землі. Самі вони банкрути, самі не мають під собою ні клаптика території, самі намагаються ся на ласці польських панів в Тарнові і Варшаві або за польські гроші брешуть на більшовиків та інтригують по Віднях та Парижах — і в той самий час продають Україну! Продають те, чого навіть не мають в своїх руках. Невімовірно, а однак правдиве. Ось документ нової зради петлюрівських самозванців-банкрутів та їх запроданя ся польським панам.

Петлюрівське "Укр. пресове бюро у Відні" прислало нам на днях слідуючий документ, який був також поміщений в мові оригіналу (по польськи) в віденському "Укр. Прапорі" з 30. червня:

Копія.

(Переклад з польського).

ПОВІДЧЕННЯ.

Др. Атаназій Андрієвський, член української Директорії і підполковник Сергій Червоношук є уповноваженим союзом партій і українських політичних груп до ведення переговорів і заключення вступного договору з урядом польської республіки, згідно з вимогами заяви української Національної Ради.

Відень, 14 марта 1921.

Підписи: Др. Кривецький, генерал Греков.

ЗАЯВА.

Зібрані представники українських партій і груп, з уваги на теперішній політичний момент уважають нецільним констатувати таке:

- 1) Правительство отамана Петлюри в його теперішній складі доказало свою абсолютну неспособність до здійснення відраження національної України і уцільнення території від більшовицької окупації.
- 2) Правительство отамана Петлюри мусить бути змодифіковане і доповнене елементами, які репрезентують національні, політичні і демократичні круги України.
- 3) Національне українське правительство мусить змагатися до освоєння України від більшовиків в аналізі, а також здійснити в краю демократично-республіканську систему і суспільний лад.
- 4) Національна українська республіка мусить увійти в тісний військовий та економічний союз з Польщею і Францією.
- 5) Життєвим інтересом української республіки являється ся споконсолідація і тримання існування польської держави.
- 6) Всі порозуміння і договори, які дотепер заключено між Польщею і Україною, мусять зберегти свою силу і повинні бути доповнені новими для обох держав корисними договорами.
- 7) З огляду на те, що справа Східної Галичини є ВНУТРІШНЮЮ СПРАВОЮ ПОЛЬСЬКОЇ РЕПУБЛІКИ, правительство української республіки знає, що в сій справі своє ПОВНЕ НЕЗАІНТЕРЕСОВАНО.
- 8) Звучені міжнародні політичні, соціальні і національні круги України мусять негайно звернутися до держав Антанті, щоб одержати від них поміч і протекторат для справи України, окупованої більшовиками.

Відень, 24 марта 1921.

Підписи: Генерал Греков, Др. Андрієвський і А. Макаренко.

Так звучить документ нової зради петлюрівців.

Підписані під повисхою заявою Греков, Андрієвський і Макаренко — всі співтовариші Петлюри. Греков був петлюрівським генералом, а Андрієвський і Макаренко були членами Директорії, до котрої входили ще Петлюра і Винниченко. Ся сумно слави Директорія пам'ятає з свого короткого панування на Україні тим, що за її "правління" кождий авантюрист робив те, що сам захотів, що Україна заловала ся тоді кров'ю жертв протижидівських погромів, що робітників-комуністів розстрілювано тоді без жадного суду як заяців. Всі члени тої ганебної Директорії оцинали ся незадомо поза границями України і кождий з них по своєму продовжував свої чорні діла. Петлюра пішов яв-но на службу польських панів і минулого року водив польські білогардійські банди на Україну, котру вони знищили огнем і мечем, за що Поляки у відплату виганяють його тепер з Польщі на Угорщину. Винниченко оцинав ся був у Відні, став "українським комуністом" і почав бити ся в груди та кахти ся за свої "вольні і невольні" гри, а вкінці поїхав до Росії і на Україну, звідки повернувшись з ображеною амбіцією і почав обкидати болотом радянські республіки Росію і Україну, поки не скомерцював ся цілковито в очах українських робітників і не загнав до гробу свого органу "Нової Доби", який доставляв укр. чорносотенцям в Америці і Канаді протибольшевицького матеріялу. Два послідні члени Директорії, Андрієвський і Макаренко, тинили ся по віденських кавярнях, аж поки нарешті не пішли слідом свого побратима Петлюри і не допустили ся явної ганебної зради в користь Польщі. Вони мабуть заздростили Петлюрі, що його "адада" сягає аж в однім готелю в Тарнові, і захо-тіли, щоб Петлюра поділив ся з ними тою "ададою". Бо принципіально вони нічого проти "політики" Петлюри не мають. Вони лише кажуть, що "правительство отамана Петлюри в його теперішній складі доказало свою абсолютну неспособність" і т. д. і тому воно "мусить бути змодифіковане і доповнене елементами, які репрезентують національні, політичні і демократичні

круги України", себто мусить бути доповнене такими елементами, як Андрієвський, Макаренко, Греков і Ко. Коли се ступить ся, то все решта буде гаразд. Що Петлюра запродав Польщі Східну Галичину і инші українські землі та в різних "договорах" з Поляками годив ся віддати цілу Україну в економічну залежність Польщі, то проти сего Андрієвський, Макаренко, Греков і Ко. нічого не мають, навпаки, вони всі ті злочинні "договори" Петлюри з Поляками потверджують. В тім власне і заключається ся вся суть зради сих петлюрівців, що вони що до йти потверджують всі ті злочини, яких доконав на українським народі Петлюра, а навіть хотять ще закріпити їх "новими для обох держав корисними договорами".

Ось так нікчемні петлюрівські банкрути Андрієвський, Макаренко і Ко. доконали новий злочин на Україні зрадили ще раз український народ і запродали його польським панам, зрікши ся свого права до Східної Галичини і потвердивши всі злочинні "договори" Петлюри з Поляками. Шасте лише, що вони продавали те, чого не мали в своїх руках. Однак се не менше свідчить про їх зраду і запродав українських працюючих мас польським панам, в надії дістати від них кусень території, на котрій вони, нікчемні петлюрівці, могли би панувати над українським селянином і робітником.

Після всего вище наведеного скажемо "нашим" українським чорносотенцям газетам: Ви гавкаєте безпідставно на більшовиків за те, що Сх. Галичина і инші частини укр. території остали при Польщі, — скажіть же тепер, що роблять ваші рідні діти і після вашої думки одиниці правні пратітелі України. Скажіть про їх злочини і оправдайте їх або напаяните.

РАДЯНСЬКА УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ.

Московські "Известия" з дня 27. лютого с. р. містять під повисим наголовком слідуючу статтю:

В особі свого радянського правительства Україна виступає тепер вперше на міжнародну арену, як дійсно незалежна держава. Під давленим необхідності і своєї життєвої заінтересованості європейські буржуазні держави, які мали, так і великі, повинні вступити в переговори з У. С. Р. Р. по різних питаннях, а разом з тим і признати її незалежність та суверенітет.

Щоб мати можливість дістати назад своїх полонених, Франція, а потім і Австрія заклопочили з Р. С. Ф. С. Р. і У. С. Р. Р. одночасно договори про обмін воєнно-полоненими, підписані в Копенгагзі в квітні і липні 1920 року тов. Літвіновим від імені правительства Р. С. Ф. С. Р. і У. С. Р. Р.

Договір про перемир'я і прелімінарні умовини мира з Польщею, підписані в Ридзі 12. жовтня 1920 року, заключений при участі самостійної української делегації; при такій-же представництві України ведуть ся і тепер мирові переговори в Ридзі.

Своєрідне положення створилось між Україною і окремими державами, заключившими мировий договір з Р. С. Ф. С. Р. Ті держави признавали одного часу правительство Петлюри, разом з котрим вони проектували наступ на Східну Росію. Після ж краху Петлюри і заключення окремими державами мира з нами вони пробували підвести під міст тих договорів і У. С. Р. Р. Се було в їх інтересах, так як воно дало би їм можливість дістати назад забрані свого часу з окупованих територій, а тепер на Україні, і також дало би можливість горожанам тих держав, утілючим в 1914 і 1915 рр. на Україну, вернутися ся до дому.

Але український Раднарком держав ся зовсім означеної політики, котра виложена в нсті

ційалістичній Республіці і майбутнім соціальним пролетарським революціям в Європі. Рівночасно з тим, протидіяти тим контрреволюційним силам, котрі з Балканів або через Балкани булиб направлені проти них.

3) Становище балканських народів, завдяки війні, яка зробила глибокі зміни в економічному житті, характеризується ся великою концентрацією засобів виробництва і обміну з одного боку, економічною руйнацією, голодом, жебрацтвом і убийчою дорожнечою для робітничих мас — з другого. Балканські-ж буржуазні партії виявили себе нездібними справити ся з сими обставинами і з великою нуждою робітничої маси.

При таких обставинах балканські держави чекають фінансовий крах, непомірні для них величини фінансові борги і тяжка фінансова залежність від великих імперіалістичних держав Антанті. Балканські держави розднані, ворожі одна до другої, залежні від імперіалістичних держав Антанті і підлеглі їм, не можуть в своїх територіальних кордонах встановити своє господарське життя на підставах капіталістичної системи без допомоги європейського капіталізму, який допомагає їм в тому, але з умовою наложень тягарів на їх економічний розвиток, котрі будуть скинені в недалекий будучині майбутніми соціальними революціями в Європі. Коли ще додати до всего того обмеженість і запущаність національних проблем, реакційні насильницькі форми правління, котрим користується ся їх буржуазія, то складається ся безвихідний стан, з якого балканські народи при своїй розднаності і при сучасних відношеннях не можуть вижити.

Обедати-ж ся в федерації при пануванні націоналістичної буржуазії балканським державам сталося неможливим ізза впертості і мегаломанії останньої, а також ізза перешкод, які династії, монархи і мілітаристи ставлять в кождому з них. Такий стан на Балканах, всі ці умови і зріст комуністичного руху в них, при існуванні пролетарських революцій в Європі, примусить балканські комуністичні і соціалістичні партії в недалекий будучині взяти політичну владу і через диктатуру пролетаріату, збудовану на Радах робітничих, селянських і солдатських депутатів встановити Балканську Соціалістичну Радянську Республіку.

Російська Радянська Республіка і пролетарська революція в Європі не тільки будуть утворювати і зміцнювати настрій, прагнєне і готовість пролетарських і незалежних мас на Балканах до революції, але своїм триумфом зроблять необхідною Балканську Соціалістичну Радянську Республіку, без котрої балканські народи не можуть жити і розвивати ся.

4) Триумф пролетарських соціальних революцій і перебудоване сьогодишнього капіталістичного суспільства в комуністичне, збудованого на соціалістичних підвалинах, буде виконано о стільки міцніше, скорше і з меншою кількістю страт, оскільки сміло і з цілковитим визнанням її необхідності буде вжита пролетарська диктатура в формі Рад робітничих, селянських і солдатських депутатів, і оскільки пролетарі різних країв взаємно стануть підтримувати і зміцнювати один другого в революційному рухові, оскільки вони свою окрему революційну діяльність об'єднають з загальною міжнародною революцією в передових країнах Європи, де в більшій частині їх революційні воєн набірять свої початкові фази. 2) В ся революційну міжнародну епоху і при сими міжнародних революційних обставинах, балканські комуністичні і соціалістичні партії бачуть одно зі своїх головних завдань в тому, аби сприяти через координувану загальну діяльність і через свій вплив серед народних мас на Балканах у всесторонній допомозі Російській Радянській Со-

цію і для триумфу останньої провадити жорстоку революційну класову боротьбу і пролетарську диктатуру, що виявляється ся радами робітничих, селянських і солдатських депутатів.

6) Третій Комуністичний Інтернаціонал заснований в Москві в марті 1919 року, поставив собі завдання: а) звільнити робітничий рух від примішування до него опортунізму і соціалпатріотизму, котрі довели Другий Інтернаціонал до краху в 1914 р. і котрі перешкаджають революційній боротьбі пролетаря; б) об'єднати сили всіх дійсно революційних партій світового пролетаріату, які на ділі вживають принципи і методи непримиримої класової боротьби і пролетарської диктатури в формі робітничих, селянських і солдатських рад і сими засобами зміцнити і прискорити триумф світової комуністичної революції.

Маючи все се на увазі, конференція постановила:

1) Балканська Комуністична Федерація, яка складається з комуністичних і соціалістичних партій Болгарії, Сербії, Греції і Румунії преднується ся до III. Комуністичного Інтернаціоналу і творить балканську секцію, яка приймає принципи і методи класової боротьби і пролетарської диктатури, виявляє робітничо-селянськими і солдатськими радами.

2) Балканська Соціалістична Федерація, яка до сього часу називалась ся спільною балканських комуністичних партій, тепер буде називатися ся Балканською Комуністичною Федерацією.

Із вище наведеного документу видно, що балканський пролетаріат дійсно готується ся серйозним і вмілим чином до соціальної революції. Його сила особливо об'єднана в Югославії і Болгарії. Через се ся з гордістю може об'явити перед російським і всесвітним пролетаріатом, що немає ні одної держави в світі (крім Росії), де би пролетаріат був так гарно організований і володів таким свідомим революційним переконанням і так твердо був би згуртований біля червоного прапора комунізму, як пролетаріат в Сербії і Болгарії. Робітнича маса не йде там за соціал-зрадниками і опортуністами. Братний пролетаріат Румунії і Греції хоч із нереликим спізнєнем, а всеж слідкує за своїми сербськими і болгарськими товаришами.

Соціалістичні партії Балкану були одними з перших, котрі без всякого вагання приєднали ся до III. Комуністичного Інтернаціоналу: сербська партія в марті 1919 року, югославська, що об'єднувала Сербію, Боснію, Кротацію і Славонію в квітні 1919 року, болгарська партія в червні 1919 року — вониж були також першими, що прийняли назву комуністичних партій.

Навіть більше того: їх можна зачислити до складу будівничих III. Інтернаціоналу, то му що їх формальна відсутність на першому конгресі була продиктована форс-мажором, себто блокадою і сталевим ланцюхом, котрим Антанта оточувала і стискала Радянську Росію, але фактично вони були репрезентовані (Раковським, Мілічем, Джоровим). Ні одна декларация, що торкала ся засновання Комуністичного Інтернаціоналу і яка була оголошена сими товаришами на першому конгресі, чи з приводу першого конгресу, не була відкинена зазначеними партіями. Навпаки, вони завжди затверджували єя.

Завдяки тому, що балканський пролетаріат був одним з перших, який попрамував по єдиному правдивому революційному шляху і приймав участь в утворенню III. Інтернаціоналу — Інтернаціоналу діяльності звільнення міжнародного пролетаріату, я твердо переконаний, що балканський пролетаріат буде також одним із перших будівничих своєї пролетарської держави, своєї соціалістичної радянської республіки.

День свята соціальної революції на Балканах недалекий! Хай живе Балканська Феде-

БЕЗ ГРУНТУ.

Денешні доносять, що Пасудський виповів рент петлюрівській "У. Н. Р." Петлюра тепер звернувся до угорського ката Гортго, чи той не прийняв би його "республіки" в комирне до себе.

Кажуть люди, що який їхав, такого й здибав.

"Укр. Голос", з 4. мая помістив на першій стороні навін-ку про те, що українські робітники в Геміттоні святкуючи день Першого Мая співали "Ще не вмерла: Ая от вініпег-ські робітники також святкували день Першого Мая, але укр. гимну не співали, "бо кажуть, що се буржуазний пережиток", додає від себе "Укр. Гол."

Розуміється, що сю "правдину" новину "Укр. Гол." взяв з англійської преси, але тим не менше се свідчить про те, в який спосіб поширюють ся брехні. Редактори "Укр. Гол." добре відомо, що ті робітники, котрі вже святкують день Першого Мая, сими самим свідчать, що вони вже страли національний порох з ніг своїх, бо Перший Май є святом робітничим інтернаціональним.

Та сю брехню "Укр. Гол." завадали і самі укр. робітники Геміттону в своїй заяві.

Дуже не поплатна річ брехати, а ще особливо про події в Канаді. От в "українській пресовій службі", то ще можна... А може редактори "Укр. Гол." пробують видержати "спити злілости" на брехню і тим простити собі дорогу на редакцію "української пресової служби"?

Щасті їм петлюрівський божже...

Ось буковинський екс-цимбаліст Божик може вже сімлі стати на чолі "Укр. прес. служби". Тільки не смійтесь, читачу, а лише серйозно прочитайте і подивіть ся, як ся "священна" особа бреше в своїй, даруючи за слово, газеті "Буковина" з приводу відбувшого ся 8. мая івещенківського шеру в Квінс гаї в Вінніпегу:

"Богата програма концерту, дуети, пісні та декляції надали святою великої ваги а кількадесяттисячна публіка своєю присутністю ознаменувала свою свідомість і готовість передати її грядущим поколінням". ("Буковина" з 15. мая.)

Українського населєня в Вінніпегу начисляється ся около 12—13 тисяч; найбільша в Вінніпегу галя "Індустріял Гал" вміщає около 6 тисяч, себто в цілім Вінніпегу нема "кількадесяттисяч" укр. жителів, а також в цілім Вінніпегу нема гаї, щоб вмістила "кількадесяттисяч публіку", але Божик попрадив загнати "кількадесяттисяч публіку" до гаї, яка має всего близько 800 кіресел і які підчас згаданого концерту не були всі заповнені.

Вірмення, щоб похвалитися перед Росіянином своїм краєм, каже:

— Що то у вас за пчолі, коли вони такі маленькі як мухи... От у нас, у нас на Кавказі, то такі великі як гуси.

— То мусять бути і великі діри в ваших уліях, коли такі великі пчолі? — запитав Росіянин.

— О, ні! Дірки такі самі як і у ваших уліях, — відповів Вірменин.

— І як-же така велика як гуска пчола вліє в таку маленьку дірку? — запитав знова Росіянин.

— Пищить, а лізе, — відповів Вірменин.

Божик, співаючи діфрамби з приводу концерту в Квінс гаї, перебрехав Вірменина.

Та нема що й дивуватися. Тепер орієнтація всієї чорносотенної петлюрівщини — на брехню. Чому-ж би і вініпег-ським чорносотенцям-петлюрівцям не хваснути час від часу брехню свого власного виробу? Хіба тамті петлюрівці в Європі-взяли патент на брехню? Мусій.

ративна Радянська Республіка! Хай живе комунізм! ("Вісті") I Міліч.

КОМУНІЗМ НА БАЛКАНАХ.

(Історичні документи.)

(Докінчене.)

Про приєднання Балканської Комуністичної Федерації до Комуністичного Інтернаціоналу.

Конференція Балканської Соціалістичної Федерації, яка складала ся із болгарської комуністичної партії (тесницько-соціалістичної), соціалістичної робітничої партії (комуністів) у Голландії, соціалістичної робітничої партії Греції і румунської соціалістичної партії, на засіданні 15. січня 1920 року, що відбуло ся в м. Софії при участі представників від всіх цих країв, після ухвали питання про приєднання Балканської Соціалістичної Федерації до III. Комуністичного Інтернаціоналу, ставили на увагу слідуюче: 1) Міжнародний революційний стан всього світа, а особливо в Європі, викликає всесвітню п'ятилітню вій-

ною, який поширив завдяки сій війні глибокі непомірні класові протилежності в сучасній капіталістичній суспільстві, відкриває нову революційну епоху і штовхає пролетаріат всіх капіталістичних країв до захвату політичної влади і таким чином готує в недалекий будучині неминучість пролетарської соціалістичної революції в передових країнах Європи, де в більшій частині їх революційні воєн набірять свої початкові фази. 2) В ся революційну міжнародну епоху і при сими міжнародних революційних обставинах, балканські комуністичні і соціалістичні партії бачуть одно зі своїх головних завдань в тому, аби сприяти через координувану загальну діяльність і через свій вплив серед народних мас на Балканах у всесторонній допомозі Російській Радянській Со-